vnica ſpiratione ꝓcedit. demū reprobando damnat oēs qui premiſſa negare vel ꝯ̃riū aſſerere preſumpſerint.
a ¶ Fideli. s. e. firmiter et de hereti. dubius. et eſt ſi. C. ð hijs qui ad ec. cōfu. l. fideli. et dic fideli quo ad mentē. deuota quo ad exteriores actus. q. d. humili. ad hoc. j. de immu. ec. decet. b ¶ Profeſſione. i. ꝯfeſſione.
c ¶ Eternaliter. nā ē pr̄ generās filius naſcēs. ſpūs ſcūs ꝓcedēs pariter ab vtroqȝ abſqȝ initio ac ſine fine. s. e. firmiter. circa prin. de ꝯ. di. iij. c. vl. C. de ſū. t. l. i. epiſtola. inē claras. ſȝ opponit̄ trinitas ē vnū vniuerſorū principiū. vt. s. e. firmiter. ergo non ē ibi eternitas quia eternū vere ſine principio ſine fine. Solutio eſt principiū principians non principiatū vt referatur principium ad res creatas. nō ad ipſā diuinitatem.
d Et filio. ꝯfunditur hic error grecorū dicētiū ſpm̄ ſcm̄ a ſolo pr̄e ꝓcedere. Mouebātur autē auctē euāgelica io. xvi. ibi. ſpūs ſcūs q̄ a pr̄e ꝓcedit. Item in ſimbolo apud eos edito ſimpliciter cōtinetur q̄ ex pr̄e ꝓcedit. nos addimus filioqȝ. ad idē. l. C. de ſū. tri. l. ij. vbi dr̄ ſpm̄ ſcm̄ quē ex ſummo rerū parēte ſperamus. ꝛc. ſed ad hec et ſimilia rn̄detur ꝙ expreſſio pr̄is nō excludit filium imo potius includit. cū ipſorū opa inſepabilia ſint. xxviij. q. i. ſic enim. de ꝯ. di. iij. c. vl. Unde cū pater et filius ſint vna eēntia ſubſtantia ſeu natura. vt in predi. decre. firmiter. nō pt̄ ab vno ſolo ꝓcedere. nec ſumus excōicati vt dicebant greci addendo in ſimbolo filioqȝ. quia illud potius eſt declarare ꝙ addere. et adde qđ no. de ꝯ. di. v. c. pnl̄. Sȝ obicit̄ ad hāc ꝯſtōem ꝙ ſit ſuperflua. ex eo qđ hoc idē dictū fuerat. s. e. firmit̄. ibi ſpūs ſcūs pariter ab vtroqȝ. ꝛc. Sed dic ꝙ hic expreſſius modū ꝓceſſionis aperit dicens ꝙ nō tanqȝ ex duobus. ꝛc. ꝑ. hic damnantur aſſerendo vel negādo contrarium ſentientes. nota ꝙ in hijs que ſunt de fide catholica.
e ¶ Docuit. eius articulos neceſſario tenere debemus et ſequi qđ tenet et ſequitur ro. ec. alias eſſemus heretici. s. e. ti. c. i. et. ij. ſed in alijs non habemus neceſſario ſequi et tenere qđ ſequitur. niſi ſequatur. et doceat. xi. di. nolite. vbi de hoc. xij. di. nouit. xxxi. di. aliter. de con. di. iij. ð trina. In vna enim fide nil officit ſancte eccleſie conſuetudo diuerſa. vt ibi. f ¶ Firmiter. s. e. firmiter.
g ¶ Fidelium. de hijs qui ſūt foris nihil ad nos. xi. q. iij. inter verba. ij. q. i. multi. de diuor. gaudemus. licet ab eis expediat bonū hr̄e teſtimonium. vt ibi. et. viij. q. i. licet ergo. s de ſacra vnc. c. vno. §. ad exhibendum. xi. q. iij. non ſunt. xij. q. i. nolo h ¶ Orthodoxorum. i. catholicorum.
i ¶ Patrum. xv. di. c. i. k ¶ Doctorū. quorū eſt ordo precipuus in eccia. s. ð here. cū ex iniūcto. §. cū ergo. et per doctores ꝑdicatores et prelatos intelligas. xliij. di. c. i.
l ¶ Latinorū. vt auguſtini. iero. ambro. et greg. xx. di. libellos. xv. di. ſcā. j. de reliquijs. c. i. io. an.

et docuit. hoc firmiter tenet et predicat ꝯfitetur et docȝ ſacroſcā ro. ec. mater oīm fideliū et magiſtra ſcḋm orthodoxorū patrū atȝ doctorū latinorū pariter et grecorū incōmutabilis et vera ſnīa. ¶ Sȝ qr̄ nōnulli ꝓpter irrefragabilis premiſſe veritatis ignorantiam in errores varios ſunt ꝓlapſi. nos hm̄oi erroribus viam precludere cupientes hoc ſacro approbāte ꝯci. damnamus et reprobamus omēs

m ¶ Grecorū. aliquorū vt iohānis criſ. cirilli athanaſij didimi. et ephesīn ꝯcilij pr̄um. greci enī contrarium dicūt. vt s. dixi. vel dic ſm̄ guil. ꝙ in hoc generali lugd. ꝯcil̄. greci qđ hic dr̄ fuerūt publice ꝓfeſſi. et ſimbolū cū adiectōe filioqȝ ibi publice cātauerūt de mādato impatoris et eccleſie grecorū. vtinā corde credāt. xxij. di. pſalmiſta. n ¶ Deſerta. alās poſſȝ in melius ꝯmutari. xxxv. q. ix. apoſtolice. et. c. ſe.

q̄ negare ꝑſūpſerit eternaliter ſpūm ſcūm ex pr̄e et filio ꝓcedere ſiue etiā temerario auſu aſſerere. ꝙ ſpūs ſcūs ex patre et filio tanqȝ ex duobus principijs et nō tanqȝ ex vno ꝓcedat. Bo. in. viij.

De cōſtitutionibus.

Licet ro. pon. qui iura omnia in ſcrinio pectoris ſui cenſet̄ hr̄e ꝯſtōem ꝯdendo poſteriorē priorē quāuis de ipſa mentionem nō faciat reuocare noſcat̄

o ¶ Ignorantiā. q̄ cunctorū errorū ē mater vt. xxxviij. di. ignorantia. nec in hijs excuſat. nā ignorans ignorabitur. vt. e. di. qui ea. ad idem. xvi. q. i. ſicut pis. xxij. q. ij. in quibus. et. c. ie.
p ¶ Precludēre. vt lxxiij. di. error. s. ð ſpon. inē opera.
q ¶ Dānamus. s. e damnamus. et dic dānamus et reprobamus id eſt reprobando damnamus Iohannes andree
r ¶ Aſſerere. s. dixit negare. quid ſi q̄s nec negat. nec aſſerit. ſȝ tacēs ſic ſētit videtur non tenēr quia tacere eſt preter iſta duo. xxij. q. ij. ne quis. j. de reg. iu. is q̄ tacet. et. ff. e. l. q̄ tacet. ſo. licet nō ex verbis tamen ex mente iudicatur hereticus. de hereti. c. i. xxiiij. q. iij. hereſis. et. c. hereticus. et deus audit in corde. vt. xvij. q. j. §. ſi ergo. et cor intrrogat. xiij. q. v. ſi quid. et. xv. q. vi. c. i.

Licet. noua ꝯſtō principis tollit primam ꝯ̃riam ꝙuis id nō exprimat. ſpeciales ꝯſuetudines et ſtatuta rōnabilia non tollit niſi id exprimat
t ¶ Romanus. vocantur interdū epi maximi pontifices. xxi. di. cleros. ſolus vero papa ſummus vel romanus pontifex appellatur. vt hic. xxiij. di. in noīe. j. ti. ꝓri. ſi gratioſe.
u ¶ Iura. no. ex hac lr̄a rōem quare aliud in iuribus aliud in ſcriptis. vt primum ius tollatur per ſcḋm ꝯ̃rium. ſȝ nō ꝑmum ſcriptū per ſcḋm. niſi de illo fiat mentio. s. de ſcrip. ceterū. x ¶ Hr̄e. C. de teſta. l. omniū. ꝯ. xxiij di. ꝑ. et. xxx. q. iiij. qđ aūt. vbi non recoluit hadrianus eius qđ ꝑdeceſſor leo ꝓhibuerat. ſolu. vt in predicto. c. preterea. notat̄
y ¶ Priorē. poſteriori directe contrariam.
z ¶ Reuocare. de cō. di. i. c. vaſa. de cogna. ſpi. c. i. ff. de le. l. nō eſt nouum In legibus ꝯ̃trarijs ita nuſoltime. Idē in teſtamentis. xiij. q. ij. vltima voluntas. de cele. miſ. cum marthe. ff. de le. i. ſi mihi. rō eſt vtrobiqȝ. qr̄ vtrūqȝ pēdet ex voluntate vnius tm̄. In hijs aūt que pendēt ex voluntate duorū dic vt di xi. j. de reg. iu. qui prior. et qđ de teſtamēto dixi quia vltimo ſtamus. intelligas etiam ſi in ipſo de primo nō fiat mentio. fallit in duobus caſibus. ſ. ſi ꝑmū teſtamētū factū ſit inē liberos. C. ð teſta. aut̄. hic inter liberos. et cū ipſe teſtator legē teſtādi ſibi dixit ſic. ſi fecero aliud teſtamentū nō valeat. qr̄ tūc ſm̄ faciendo oportet ꝙ faciat mentionem ꝑmi. ff. de le. iij. l. ſi quis. in prin.
a ¶ Naſcatur. ē ꝯ̃. s. de ſcrip. nōnulli. de eta. et q̄li. cam te. s de capel. mo. ex parte. j. de excel. ꝑla. c. vno. et. xxv. q. ij. reſcripta. et. l. omnes. q̄ eſt. C. ſi ꝯ̃ ius vel vti. pub. l. vlti. et

ibi de hoc.dic predicta iura nō esse ɔtraria.illa enim decre
ſcriptis datis ɔtra legem loquunť.q̃ non valēt niſi in ipſiſ
fiat mentio de lege.et maxime cū ibi cadit error facti.vt ĩ
c.nōnulli.hic de ſcđa lege loquiť.q̃ primā tollit directē ɔ̃riā
licet de illa nō faciat mentionē.et potuit eē rō.q̄ maturi⁹
et deliberati⁹ fit legis ꝓmulgatio q̄ reſcripti ɔceſſio.ad hoc
s.in ꝓhe.huius libri.ad finem.In reſcripto etiam dici⁹
q̄ ſi conſtarꝫ ḋ cer
ta ſcientia pn̄cipis
valet reſcriptꝫ ɔ̃ ius
elicitũ.vt in ɔ̃rijs
notatur.ſed prima
facie preſumiť per
importunitatem ob
tentum.vnde expe
ctari ſolet ſecđa iuſ-
ſio.in auť.vt nulli
iudiē.§.hec vero
iubemus.ꝛ in auť.
de iudicibuſ.§.oēs
aūt.et ſi reſcriptū con
cedit aliquid cōtra
ius.iam in eo mutat nomē reſcripti.et dicendū eſt priuilegiū
iiij.di.priuilegia.de v.ſig.abbate.Itē ɔ̃ quia antiquori iuri ſtā-
dū eſt.xxxiij.q.ij.hoc ipſū.et.l.di.dño ſcō.in fi.dic vt ibi in
glo.pnl.	a ¶ Quia.diuerſitatis rō.
b ¶ Singulariū.no.q̄ per hoc pꝫ q̄ gñalē ɔſuetudinem
hñ tollit noua conſtitutio pn̄cipis et merito.q̄ illi⁹ legis
ꝓmulgatio alias ſupflua et inutilē eēt ſꝫ in ſinglaribꝰ ſecus.
ſꝫ lex nō habeat locū bon̄.habebit locū mutine.padue.et
locis alijs.	c ¶ Cum ſint.ratō rōnis.	notat autēꝫ q̄
d ¶ Facti.nō eni̇̄ reuocat.q̄ ignorat.ig-	ſunt facti.et
puto per hāc lr̄am terminatā qōnē illā qua queriť.an no-
ua ɔſtō reuocet ſtatutū epi ɔtrarium quo ſolū cauebať ius
ɔmune.pone in terminis decretalis.de eta.et q̃.p̄terea.
que quātū ad p̄ntationes p̄ronorꝫ eſt hodie reuocata per
decre.j.de inſti.c.ij.nunquid et ſublatū erit ſtatutū epi q̃
illud ſimpliciter cauebať qḋ dicit decre.p̃.Eodem mō po
teſt poni exēplū de decre.s.de ɔceſ.p̄ben.accedens.ad de
cre.e.t.c.ij.et de decre.de cēſi.romana.et.c.exigit.ad de-
cre.e.ti.felicis.Dico aūt q̄ ſicut ſublatum eſt ius cōe.ita ꝛ
ſtatutum qḋ ſimplr̄ cōtinebat ius cōe.cum illud nō ſit fcī
nec ɔſiſtat in facto.imo ſit iuris et cōſiſtat in iure.et facit
qḋ no.ino.et hoſ.et modni.s.de reſcrip.c.i.vbi no.q̄ de reſcrip
to vel priuilegio quod ſimpliciter continet ius cōe.in ſcđo
priuilegio vel reſcripto non eſt neceſſe fieri mentionē.et ſi ɔ̃riū
diceremus.iam epi poſſent tollere poteſtatem ſummo pō-
tifici tollendi iura in dioē.ſuis ſtatuendo ſimpliciter q̃ iu
re cauentur.Item probo id euidentiſſima ratione.Iſta ḋ
cre.equiparat iſta duo.conſuetudines ꝛ ſtatuta ſingularia
ſed iam ſequeretur q̄ oīm iurium correctio vel mutatio eſ
ſet inutilis.dicam enim q̄ licet reuocatum ſit ius cōmune
tamen conſue⁹ preſcripta q̃ ſeruatum fuit ius cōmune re-
uocata non ſit.eadē rōe qua id dicim⁹ de ſtatuto.et id eſſet
abſurdum.Item non poſſumus dicere q̄ ſtatuta ɔtinētia
ius cōe ſint ſingulariū perſonarū.quod requirit hec deē.
Item ſi p̄p̄ tollit ſuam ɔſtōem qḋ eſt plus.multo forti⁹ ɔ-
ſtōem inferioris idem dicēdē.qḋ eſt minuſ.ad hoc optime
facit de fi.inſt.paſtoralis.vbi dꝫ q̄ ſi decre.extrauagās cō
ſonat iuri cōi iudicari dꝫ ſm ipſam.quia ius ē.Idem gᵒ di
cā in locali ſtatuto.q̄ ſi ɔtinet ius cōe ſublato iure tolliť
ſtatutū qḋ ius cōe eſt.ſi igitur conſue⁹ et ſtatutum ſingula
ria ſint et ɔſiſtāt in fcō.et ſint rōnabilia.nec expreſſe reuo-
centur eis nō derogať per conſtitutionem nouiter editam

quia tñ locorū et ꝑſonarū
ſingulariū cōſuetudines ꝛ
ſtatuta cū ſint facti et ĩ fa-
cto conſiſtant poteſt ꝓba-
biliter ignorare ipſ dū tñ
ſunt rōnabilia ꝑ ɔſtonē a
ſe noniter editaꝫ niſi expſ-
ſe caueatur in ipſa nō itel-

ligitur ĩ aliq̃ derogare.

Idem.

Ut aiarū periculiſ ob
uietur ſententijs ꝑ ſtatuta
quorūcūq̨ ordinariorū ꝓ
latis ligari nolum⁹ ignorā
tes.dū tñ eorum ignoran-
tia craſſa n̄ fuerit aut ſupina

alias ſecus.hec dicit decretalis.
e ¶ Ignorare.s.vt eccle.bñ.vt nēm
f ¶ Ipſis.ſ.cōſuetudinibꝰ et ſtatutis.
g ¶ Rationabilia.vtrū ɔſue⁹ rōnabilis ſit.necne.relinq̄n
dū eſt iudici.cū nec certa regula tradi poſſꝫ.ſm hoſ.q̃ hoc
no.ĩ ſū.de ɔſue.q̃d ſit conſue⁹.x.cōſuetudo eſt vſus.ꝛ hñ
dicit rōnabilia.quia hoc ſolum quod rōnabile eſt defen-
dit eccia.xxiiij.di.
c.vl.et.lxxi.di.ſi q̃
ſine.de rationabili
autem cōſuetudie
pone exempla.j.de
cōſuetu.c.iij.ꝛ.iiij
de conſuetu.cū di-
lectus.et facit qḋ
dicam.j.de elec.ex
eo q̄.in fi.
h ¶ Expreſſe.j.ḋ ɔ
ſue.c.i.et.ij.de elē.
q̄ ſepe.et.c.cū non
deceat.in quibus
reuocanť eē p̄uilia
et ſtatuta.de cle.n̄ reſi.c.vno.j.de cēſi.q̄p̄.de pe.et re.c.
ij.de biga.c.vno.de capel.mo.c.vno.cū ſi.q̃ oīa n̄ videnť
cōpetentia exēpla.cū illa nō cēnt rōnabilia.qḋ verū pt̄ di
ci hodie q̄ ius reſiſtit.hēs exēpla de eta.et q̃.vt hij qui.in
cle.	i ¶ Derogare.ɔ̃.ff.de ſepul.viola.l.iij.§.diuus.ſolo
illa lex multis modiſ intelligiť.vt ibi no.ff.de legi.l.de qui
bus.ſed inq̄ꝫtum dicere videť q̄ conſuetudo vel ſtatutꝫ
p̄cedēs legem tollatur lege.dici pt̄ hoc verū cum princepſ
hoc intendit.vt no.her.ſe intelligere illā legem.s.de fi.in
ſtru.paſtoralis.in glo.i.in fi.que ſolutio approbatur per
hanc decre.reprobať aūt hic opi.hoſ.qui contra hūc tex-
tū notauerat in ſumma de cōſue.§.et de virtute.v.ſꝫ ſpā-
Ut.hec deē.edita fuit ad declarōꝫ deē.de ſen.	le ē.
ex.a nobis.j.et ei⁹ q̄ ibi no.Et ei⁹ ſūt duo decā.p̄mū.
q̄ ſtatuta ordinariorꝫ nō ligāt ꝓbabiliter ignorantes.ſm
q̄ ſtatutū epi extra dioē.ſubditū nō ligat.
l ¶ Animarū.ad idē de iureiuř.c.i.et de ſepul.c.i.
m ¶ Sententijs.q̃ ligāt aīam vt locū habeat ꝓxima rō.ſꝫ
idē in alijs ſententijs q̃ penas tpales inferūt per.l.ff.ḋ de
cre.ab or.fa.l.vl.vbi hēs q̄ municipali ſtatuto nō ligatur
ignorans ſed ſciēs tm̄.ad hoc.C.de teſta.iubemus.in fi.ꝛ
pt̄ dici q̄ in hoc prouidetur aīabus.ſaltē ꝓpť pc̄m ino-
bedientie qḋ ē maximū.viij.q.i.ſciendū.vel hijs dixit.q̄
de alijs non erat dubiū per dictā legē.
n ¶ Statuta.de gñalibus gᵒ ſtatutis canonū vel legꝫ nō
loquiť.q̃ ab oībus ſciri et cuſtodiri debēt.s.de cōſti.c.i.
	dicanť ordinarij no.goſ.et her.s.de
o ¶ Ordinariorū.q̃-	of.or.cū ab eccleſiarum.
p ¶ Ignorātes.ɔ̃.no.her.in predi.decre.a nobis.et mo-
uebatur ex eo quia incidebat in ſcm̄ iā dānatū.ꝛ q̄ ĩ culpa
fuit rē ꝓhibitā faciendo.et q̄rere debuerat ſiē eē vbi cul-
pa p̄cedit nō excuſat met⁹ cā.ff.q̄ me.cā.ſi mulier.
q ¶ Supina.q̃ eſt ignorare qḋ oēs ſciūt.de poſtul.c.i.de
cle.ex.mi.aplice.Ignorantia gᵒ alia facti.alia iuriſ.ſi iuriſ
aut cōis aut ſingularis.ſtatutū eni̇̄ epi ius facit inter ſub-
ditos.qḋ tñ non ligat ꝓbabiliť ignorantes.vt hic.
r ¶ Statuto.no.epm facere poſſe ſtatuta.ad idem.s.ꝓxi.
Rñ.s.de ma.et obe.ſi q̄s venerit.et legat⁹ in ꝓuīcia ſua.s
de of.lega.c.vl.et ſunt talia ſtatuta ꝑpetua eē p⁹ obitū vel
receſſum vt ibi.
s ¶ Cōmiſerint.ɔ̃.j.de ſen.ex.romanana.§.caueāt.vbi di
citur q̄ pro futuris delictis excōmunicatio fieri dꝫ.Solo

aliud eſt ferre in aliquē excōmunicatōis ſententiā ꝓ futu
ro delicto ut ſi dicat excōmunico te ſi tale q̄d feceriſ quod
ibi ꝓhibetur. aliud ſtatutū gn̄ale facere excōmunicatōez
fulminās. qđ hic ꝑmittit. et. ſ. de ſen. ex. a nobis. i. vel licꝫ
ibi ꝓhibeat ferri lata tn̄ tenet. ut ibi no. her. vel ſi dicat
ꝙ iſtud cōmiſerint ſit ꝑteritū nullū ꝯtrariū quod priꝰ di-
xi. tene ⁊ adde qđ ibi dicā. a ¶ Furtū. qđ ē ꝯtrectatio
rei aliene īuito do
mino frauduloſa ⁊
aīo lucrādi. inſti. đ
ob. q̄ ex quaſi. deli.
in prin. et. §. furtū
autē. et. §. placuit.
et ꝓhibitū etiā de
calogo. xiiij. q. v.
penale. et in ſecun
da ꝓhibitōne obti
net quartū locum.
qđ dic ut no. xxxij.
q. vij. q̄d ĩoibus.

¶ Statuto epiſcopi quo
in oēs qui furtū cōmiſe
rint. excōicatōis ſentētia
ꝓmulgatur ſubditi eius
furtuꝫ extra ipſius dioce.
ꝯmittentes minime liga-
ti noſcuntur cū extra terri

b ¶ Dyoceſim. in q̄
tota iuriſdictionē habet ordinariā. et in q̄libet ipſius loco
nō exempto p̄t ꝓ tribunali ſedere. j. de of. or. cū epus.
c ¶ Cū extraro. et no. de oībꝰ rōez reddēdā. qđ dic ut. ſ.
de Rp. ſi qñ. ꝯof. lega. nouit. ff. de iuriſdic. o-
d ¶ Territoriū ſuū. ſ. đ- iudi. l. vl. et eſt territoriū vni
uerſitas agroꝝ intra fines cuiuſq3 ciuitatis. qđ ab eo di-
ctū quidā aiunt ꝙ magiſtratus eius loci intra eos fines
terrēdi. id eſt ſūmouēdi ius hn̄t. ff. de v. ſig. pupillus. §.
territoriū. ne. i. ſine pena. id eſt nō parens ex eo penā
e ¶ Impu- non patitur.
Ipſo iure. ergo ſine exceptōis ope. et ſic falſam puto opi.
tan. et inno. no. ſ. de of. del. prudentiam. §. ſexta. ⁊ her.
cō. no. ſ. c. ſup lr̄is. in glo. hic querit. et guil. du. no. ĩ ſpe.
ti. de Rſcpti pn̄tatione. §. rōe autē impetrātis. v. quid de
ꝓceſſu. qui omnes dixerunt ꝙ ꝓceſſus habitus ꝑ lr̄as
impetratas ab excōicato valet. ſi non opponatur exceptō
et hoc dico tertius cum ſupradicti omnes excepto tan.
hanc viderint decre. vnde vel non ponderauerūt hoc v-
bū ipſo iure. poſitū in pn̄. hic. vel hanc decre. putauerunt
eſſe correctā ꝑ decre. pia. qđ nō credo. cū ꝑ illa que cor-
recta eſt remota fuerit. ut. j. dicam. has. et ſatis hic pu
f ¶ Rſcptum. ſ. e. dilectus filius ab- to terminatam que
ſtionem. qua queri ſolet. vtrum reus actorem quē excipiē
do cōtra Rſcptū et pſonam repulit excōis vigore corā ipſo
delegato recōuenire poſſit. et patet ꝙ nō. ſi eni nullū eſt
Rſcptū ⁊ ꝯuentio eſt pricipale. recōuentio acceſſoriū. ſub-
lato pncipali et acceſſoriū. j. de reg. iur. acceſſoriū. cū ſuis
ꝯcor. Itē cā ꝯuentōis et recōuentōis ſunt ſimul tractan-
de. ſ. de mutu. pe. c. i. de or. cog. cū dilectꝰ. qđ hic eſſe non
poſſet. Itē cōuentio eſt expſſum. recōuentio tacitū. ſubla
to igit expſſo et tacitū. C. ſi reus vel accu. mo. fu. l. ult. et
facit qđ no. de cle. ꝯiu. ꝙ a te. ⁊ hoc tenuit tā. bar. brix. in
q̄ſtione veneriali. que incipiebat. actor cōueniebat reum
g ¶ Proceſſus. nunquid ergo correcta eſt decre. pia. j. de
excep. vbi dicit ꝙ ꝓceſſus habitꝰ cū excōicato tenꝫ donec
opponat exceptio. et poſtmodū ipſo abſoluto reaſſumatur
cā in eodē ſtatu. So. nō eſt correcta imo potius corrige-
ret iſta ꝑ illā cum illa ſit poſterior. eſt enī inno. iiij. et hec
grego. ix. ſ. ti. ꝓx. c. i. ſed neutra ꝑ alterā corrigit. ſꝫ in di
uerſis caſibus loquūt. nota ꝑmo igitur falſam eſſe opinio
nem modernā. her. no. in decre. pia. in glo. ſed mirū. et in
ꝑdic. decre. dilectꝰ. in glo. ſic vidr. et in decre. d e of. del.
prudentiam. in glo. ſic videt. et in glo. ſecus eſſet. in q̄buſ
dixit Rſcptū ab excōicato impetratū valere poſt ſuam ab-

ſolutōem. et vera eſt ipſius opi. antiqua ut ꝑ ꝑdictas glo.
apparet. et de cta. et qua. cū bone. et de cle. ex. mi. ꝓpoſuit.
Circa hanc igitur materiam ſic diſtingue. aut excomuni
catus maiori agit coram delegato aut coram ordinario.
In primo caſu ſubdiſtingue. q2 aut erat excōmunicatus
tpe impetrati Rſcpti. aut poſtea fuit excōmunicatus. In ꝑ
mo caſu ſubdiſtinctōis locum habet hec decre. ut. ſ. non
valeat Rſcptuꝫ. nec
ꝓceſſus ꝑ ipſm hi-
tus niſi impetratū
fuerit ſup cā excōi-
catōis vel appella-
tōis ut hic. ⁊ ĩ con
cor. ſupius allega-
tiſ. In ſcđo caſu. ſ.
qñ pꝰ impetratōeꝫ
excōicatus fuit lo-
cū hꝫ decre. pia. et
de of. del. prudēti
am. §. ſexta. ſi agat
corā ordiario. tunc

torium ius dicenti nō pa
teat impune. Grego. ix.
De reſcriptis.
Ipſo iure reſcriptū vel
ꝓceſſus per ipſm
hitus non valeat ſi ab ex
excōmūicato ſuper alio ꝙ

etia tpa diſtingue. ſm vetera iura nō tenebat ꝓceſſus cū
ipſo habitus. ſ. de excep. exceptionē. alias non video q̄re
ibi fieret condemnatio expenſarū ſi tenuiſſet ꝓceſſus ut
etiā ibi no. poſtmodū ſtatuit greg. in deciſa huiꝰ decre. ꝙ
teneret ꝓceſſus habitus cū excōicato. ſi reus eū ſcienter
admiſit. alias non. ſm moderna vero iura tenet ꝓceſſus.
et locū habet decre. pia. ⁊ ſic nec corrigit nec corrigit. Si
queratur que ſit ratio diuerſi iuris. et dicatur ꝙ excōica
tus impetrās peccauit ſe ingerēdo ꝯtioni hominū. nō va
let hec rn̄ſio. cū eadem ſit rō in ordinario. Si dicat ꝙ hec
ſit rō. q2 Rſcptū impetratū fuit tali veritate tacita q̄ expſ-
ſa lr̄as nō habuiſſet. nō valet etiā hec rn̄ſio. q2 tūc Rſcptuꝫ
habet elidi exceptōis ope. nō ipſo iure. ſ. e. ſup lr̄is. et hoc
no. her. ſ. e. ad audientiā. ij. vn̄ ſatis mirandū videt ꝙ ſi
agam coram ordinario tenet ꝓceſſus. et ſi ab eo impetro
delegatū. nec Rſcptū valeat nec ꝓceſſus. ſed p̄t eſſe ratio.
q2 iuriſdictio delegata ſumit initiū ex pſona agentis ⁊ im
petrantis. et ideo cum vicioſum fuerit principium. i. q. i.
pncipatus. nec Rſcptū valeat nec ꝓceſſus. Ordinaria aūt
iuriſdictio ab actore agente nō incipit. et ideo ibi ſecus.
Itē iuriſdictio ordinaria fauorabilis. extraordinaria odi
oſa. ut. ſ. e. ad hoc. Item qñ ꝓcedit corā ordinario vl de
legato impetrato añ excōicationem eſt in aliq̄ quid impu
tetur reo. quid excōicatione debebat excipe ſi ſciebat ali-
as inueſtigare debebat. ſed ut plurimum delegatū impe-
trat actor abſente reo. et ideo nō valet impetratio nec ꝓ
ceſſus habitus ipſius impetratōnis vigore ut hic. Hijs
ergo ratōibus et excōmunicati odio ſpeciale dicatur ꝙ ĩ
hoc caſu veritas ſuppreſſa ipſo iure viciet Rſcptū et ꝓceſ-
ſū hitum ꝑ illū. maiori excōicatione. ſ. de excep. a no-
h ¶ Excōicato. bis. j. e. ti. pia.
i ¶ Alio. quid ſi excōicatus impetrat lr̄as inquiſitionis
notauit gof. de of. del. prudentiam. in glo. colligit. ꝙ hn̄
valent lr̄e. et hoc ideo q2 fama ibi habetur accuſatoris lo
co. ut. ſ. de accu. qualiter. et licet ꝓmouens ineptus ap-
pareat. nihilominus valet Rſcptū. et ꝓcedetur per illud
de accu. cum oporteat. vbi idem tenuit inno. et hoſt. ad ĩs
qñ excōmunicatus ſolū miniſteriū ꝑbuit nec nominatꝰ fu
it in lr̄is. idē guil. in ſpe. de inquiſi. §. i. v. q̄d ſi in lr̄a. all.
inno. et hoſt. C. de pci. impa. of. l. i. et. l. vniuerſis. et. ff.
de inof. teſta. poſtumus. §. i. et. l. ſi ꝑo. §. vl. nō enī refert
ſm eos a quo et quo tpe fuerit nunciatū. ff. de peti. here.
l. itē veniūt. §. a quo. et. ff. de euic. ſi rem. §. vl. Per hanc
lr̄am credo contrariū. cū in odiū excōicati ſit hoc inductū